

Elüzemjelvény hirdeti a jó munkát a Szegedi Sertéshízlaló Vállalat kapuja felett

A Jutagárral szemben hosszan húzódik a Szegedi Sertéshízlaló Vállalat telepe. Kicsit furcsa erről a vállalatról úgy beszélni, mint üzemről, hiszen gépeket s egyéb termelészközöket nem nagyon talál az ember ezen a hatalmas telepen, azonban mégis gyár ez. Ez a telep Magyarország egyik legnagyobb zsírt és húst termelő gyára, ettől az üzemtől jelentős mértékben függ, milyen sikerrel tudjuk megvívni az osztályharcot a közellátás területén. A telepen bármire néz az ember, mindenütt hatalmas aklakat lát, tele rózsaszínű bőrről, „szőke”, fekete malacokkal, melyeknek javarészt a Sertéshízlaló dolgozói „gyors-hízlalás” alá fogtak, hogy minél előbb a dolgozók asztalára kerülhesenek hús, zsír, kolbász, szalonna, stb. formájában. — A vállalat dolgozói nem tévesztették szem elől egy pillanatra sem a Pártkongresszus útmutatásait s a tudományos jószágnevelési módszerek alkalmazása, a munkafegyelem megszilárdítása, a kollektív szellem kiépítése gyönyörű eredményt hozott: az ország 11 sertéshízlalója közül a szegedi üzem került az élre, elnyerte a legnagyobb megbecsülést, ami üzemre érhet: az Elüzem-kitüntetés.

Kétszeres kitüntetés

„Ezeren este az üzem környéke valóságos feketélt az emberek-től. Férfiak, nők, fiatalok, idősek siettek a kultúrterem felé, hogy tanúi legyenek annak az ünnepélyes pillanatnak, amikor kibontják az elismerési miniszter hatalmas, hatméteres vörös zászlaját, azt a zászlót, melyet eddig oly féltve őrzött a Pécsi Sertéshízlaló Vállalat. Szálltak a kultúrteremből a pattogó indulók, tüzes dalok ütemei: olyan ünnepre készültek a Szegedi Sertéshízlaló Vállalat dolgozói, amilyen még nem volt életükben. A várakozó tömegben mindenki az elüzem-kitüntetésről beszélt s arról a büszkeségről, mely kifényesedett az arcok, meg lehetett állapítani, ki tartozik a vállalathoz, kiket ér nemskára a nagy kitüntetés.

Sokai kellett várakozni az ünnepség megnyitására, mert a minisztérium küldötte jó pár óráhosszáig várakoztatva hiábavalóan az ünnepelő dolgozókat, de senki nem távozott s a kultúrterem zsúfolásig megtelt. Senki nem akart egy pillanatot sem elszalasztani abból az ünnepségből, mely szentesíti azt a megállapítást, hogy a Szegedi Sertéshízlaló Vállalat az ország legjobb hízlalója. Ilyen feszült várakozás közepette kezdődött meg az elüzemavató ünnepség s emelkedett szólásra Bognár József elvtárs, a Sertésközpont egyik vezetője, hogy megtartsa ünnepi, elüzemavató beszédét.

Beszélt Bognár elvtárs azokról a nehézségekről, melyekkel meg kellett a szegedi üzem dolgozóinak küzdeni, amíg ezt az igen jó eredményt el tudták érni.

Kétszeres kitüntetés ez a szegedi dolgozók számára — mondotta — hiszen ez az üzem nem tartozik az ország modern hízlalói közé és a verseny során technikailag sokkal modernebb felszerelt hízlalókkal kellett fevenni a versenyt.

A dolgozók azonban bebizonyították, hogy az odaadó, lelkes munka le tudja győzni az akadályokat.

és képes lehetetlennek látszó feladatok megoldására is.

Megbecsülik munkánkat

Bognár elvtárs kitért a soronlévő feladatokra is. Elmondta, hogy a hízlalók dolgozóit tervünk igen nagy feladatok elé állítja s nem kis mértékben tőlük várja azt, hogy sikerrel vívják meg a harcot a közellátás területén az ellenséggel szemben.

— A múltban ez a mesterség lenézett, „kanászmesterség” volt s bizony nem egyszer szinte nem is szívesen mondtuk meg, hogy mi a foglalkozásunk. A népi demokrácia adta meg a munkánknak azt a megbecsülést, ami minden becsületesen elvégzett munkának kijár s

ma nemcsak az osztályharc egyik legfontosabb területén küzdünk, hanem — követve nagy Pártunk útmutatását — elértük azt is, hogy a termelés élén járunk.

Az ünnepi beszéd befejező szavai arra buzdították a dolgozókat, hogy ne álljanak meg az eddig elért eredményeknél, hanem igyekezzenek azokat túlszárnyalni s köszöntsek Alkotmányunk ünnepét még kiemelkedőbb eredményekkel.

„Tanuljatok a mi hibáinkból!”

Megkapó és a szocialista munkaversenyre igen jellemző epizód következett ezután. Tóth Sándor, a Pécsi Sertéshízlaló Vállalat igazgatója, a pécsi üzem dolgozóinak — mint az elüzem kitüntetés eddigi tulajdonosainak — nevében átadta az elüzem-zászlót s az ezzel együtt járó büszke elüzem-csillagot is. Tóth elvtárs valósággal kereste a szavakat, melyekkel ki lehet fejezni, hogy ő — akkor, amikor szomorúan búcsúzik a hatalmas kitüntéstől — büszke a szegedi szaktársakra, akik még jobb munkát végeztek, mint ők ott, Pécsen.

— Mi — mondotta — április 28-án kaptuk meg ezt a kitüntetést s akkor megfogadtuk, hogy nem adjuk tovább, hanem jó munkánkkal megtartjuk örökre. Most meg kell mondanom, hogy

nem tartottuk be ezt a fogadalmunkat, hanem kicsit megpihentünk babérainkon, azt hittük, hogy bennünket most már senki nem tud megelőzni, nem örököztünk eléggé éberben az elért eredményeken, elnéztünk hiányosságok, mulasztások felett s íme: megelőzték bennünket!

— Most, amikor átadom ezt a büszke zászlót, arra kérek benneteket szegedi dolgozóitársaim, tanulókat a mi hibáinkból s az itteni fogadalmaitok annak szellemében kövessék hősiessé teitek is a munkában. Így bizonyára sokáig meg tudjátok tartani azt a kitüntetést, melyet most átnyújtok nektek.

A további eredmények kulcsa: a gyors hízlalás

Tóth elvtársól az üzem egyik dolgozója vette át a zászlót s a többi dolgozók nevében további jó munkára tett fogadalmat. Az élelmezési szakszervezet központja nevében Bakos János szölt az üzem dolgozóihoz. Beszélt azokról az eredményekről, melyek nyomán megkapta a Szegedi Sertéshízlaló Vállalat dolgozói a kitüntetést. A vállalat az első félévi tervet 105 százalékkal teljesítette, 2044 százalékos eredményt ért el a takarmányhasználat terén s ami különösen jelentős: a lelkiismeretes gondozással megakadályozták a sertéshúlást.

A dolgozók 92 százaléka felajánlást tett az Alkotmány ünnepére. Oláh József elvtárs, vállalatvezető emelkedett ezután szólásra s bejelentette, hogy

augusztus 1-el áttérték a gyors hízlalásra, melytől további jó eredményeket várnak.

Megdicsérte a termelésben eljáró dolgozókat s külön kiemelte a két legjobb brigád: a Hoffmann- és a Budai-brigád eredményeit.

Kálmán György elvtárs, a Sertésközpont kiküldötte — szólalt meg fel, majd hozzászólások következtek. A Debreceni Sertéshízlaló Vállalat dolgozóit nevében Vojna Péterné, a Pécsi Sertéshízlaló Vállalat dolgozóit nevében Nagy István, a Píli Sertéshízlaló Vállalat dolgozóit nevében Nichel István üdvözölte a szegedi elüzem dolgozóit. Bajor Antal, a szegedi vállalat hízlalóvezetője szólalt meg fel és a vállalat dolgozóit nevében ígéretet tett, hogy a jövőben még fokozottabban alkalmazzák a gyors hízlalási módszert.

De elüzemavató ünnepség rövid, de igen ötletes kultúrmasorral fejeződött be, melyért a szereplőkön kívül dicséret illeti a rendezőt, Mitel elvtársat. A kultúrmasorban a dolgozók még sokáig együttmaradtak, vidáman tovább ünnepelve életüknek ezt a nagy eseményét, melyből erőt merítettek a további jó munkához.

PÁRT ÉS PÁRTÉPÍTÉS *

Az egész párttagság feladata

„A pártiszervek felújítása és megerősítése. A Párton belüli demokrácia, a bírálat és önbírálat elmélyítése, a pártonbeli élet megújítása, a tagság aktívizálása érdekében 1951—52 telén új-já kell választani minden pártiszerveket vezetőtestet az alapszervektől a megyei és budapesti pártbizottságokig.” (A Politikai Bizottság határozatából.)

Soha nem látott nagyszerű eredményeket ért el a magyar dolgozó nép már eddig is a Párt vezetésével. A szocializmus építésének új feladatai azonban fokozott felelősséget is jelentenek Pártunk, a kommunista és a kommunistákat vezető pártvezetőségek felé.

Alapszervezeteink

vezetőségének többségéről elmondhatjuk: becsülettel teljesítették azt az óriási feladatot, amit a szocializmus építése rótt rájuk. Azonban hibák is adódtak. Néhány helyen az ellenség befurakodott az alapszervek vezetőségébe, nem egy helyen magához ragadta a titkári funkciót is. Ahol a párttagság és a dolgozó nép ébersége nem volt elég erős, ott igen komoly károkat okozott a munkásosztály agyába, szívébe: a pártvezetőségbe befurakodott ellenség. Ambrózfalván például Kocsóné volt a párttitkár, aki sokáig félrevezette a dolgozókat és a párttitkári funkcióját egyéni célokra használta fel. Jogtalan anyagi előnyöket biztosított saját maga számára; összejárta a kulákkal és visszavetette a község fejlődését. A párttagok ébersége leplezte le romboló munkáját és azóta már ki is zárták a Pártból.

Kocsónét leplezték az ambrózfalvi elvtársak. Mégis ez az eset (és még sorolhatnánk egynéhányat) arra figyelmeztet már most bennünket, hogy

az elkövetkezendő féléli vezetőségválasztásokra már most alaposabban, nagyobb éberséggel kell felkészülnünk.

Mikor sikerül jól a vezetőség

választás? Akkor — felelhetünk rá —, ha nemcsak a felsőbb pártiszervek ellenőrzik azt, akit a tagság megválaszt, hanem a párttagság egésze nek ezerszemű ellenőrzése érvényesül a pártvezetőség felé. De a Párt nemcsak a párttagoké, hanem minden dolgozóé, hisz a Párt nemcsak a párttagokat, hanem a párttagokon keresztül az egész népet vezeti. Ezért a pártvezetőség megválasztása nemcsak a párttagok, de a pártonkívüliek ügye is.

Szilárd, alhatatos, a harcra bátor, az ellenséget kiméletlenül gyűlölő és a dolgozó népet odaadón szerető pártfunkcionáriusokra van szükség.

Nemcsak a városi, járási pártbizottságok feladata megkeresni ezeket a szilárd jellemű, bátor elvtársakat. A vasat tűzben edzik acéllá. A párttag jelmeze az osztályharc tüzeiben acélosodik kommuniztává.

Az előttünk álló feladat az iparban az augusztus 20-i verseny, a mezőgazdaságban a cséplés háttérőre való elvégzése és főleg a begyűjtési terv tervén felüli teljesítés. Mind-mind olyan harc: feladatok, melyeknek végrehajtására a kommunista vezetők a gyárak és a falvak dolgozó népét. A kommunista jelmezt tehát a harc feladatai jó vagy rossz végrehajtásán mérhetjük le.

A második félévi begyűjtés során Csongrád megyében nem egy helyen felütötte fejét az ingadozás. Voltak olyan párttitkárok is, akik féltek „a népszerűtlen feladatoktól”; féltek az osztályharc-től.

A párttagságnak tudnia kell, hogy nincs helye a pártvezetőségben olyan párttitkárnak, aki gyávasságból vagy bármilyen más okból nem követ el mindent a Párt politikájának teljes végrehajtásáért.

Mi olyan Pártunk

vagyunk a tagságjal, melynek vezetői az illegálisban, a titkos feladatokkal és a végrehajtással a Párt utasításait. Most az egyre élesedő osztályharcban olyan vezetőkre van szükség, akik saját életük példájával maguk mögé tudják toborítani a tagságot és a pártonkívüliek széles tömegét a szocializmus építésének nagy harcára. A Politikai Bizottság határozata éppen ezért kimondja: „A vezetőségek újjáélesztése.”

nak a soronlévő termelési célokkal való összekapcsolásával biztosítjuk, hogy ne következhessek be a szükségesnél nagyobb mértékű befelfordulások. Ellenkezőleg, az újjáélesztés már menetközben mozgósítson a Pártunk előtt álló feladatok jobb elvégzésére. A jelölési-messzemenőn figyelembe kell venni a folyó termelési és állampolgári kötelezettségek példamutató teljesítését: az üzemekben az augusztus 20-i munkaversenyben, a dolgozó parasztnál az aratás, cséplésnél és főleg a begyűjtésben elért eredményeket.”

A cséplés meggyorsításának nagy harcában máris kiváltak olyan tehetséges, jól szervező párttitkárok, mint a deszki gépállomás titkára, Tix Márton elvtárs. Elsősorban az ő jó politikai munkájának köszönhető, hogy megyénk területén elsőnek a deszki gépállomáson vezették be a Bredjuk-féle cséplési módszert. A jó párttitkár jó politikai munkájának az eredménye a jó termelési munkában látszik meg. A mórhalmi gépállomás párttitkárának, Lakos elvtársnak, alapos politikai munkáját dicséri az a tény, hogy gépállomásuk a megyében elsőnek fejezte be cséplési tervét. A mezőgazdasági munkák tervszerű végrehajtásáért folytatott harcban nem egy párttitkár elvtárs jó példájával maga után rántotta az egész termelőszövetkezetet. A szegvári Puskin-termelőszövetkezetben például rossz volt a munkafegyelem, a párttitkár elvtárs volt az, aki elsőnek mondotta: „Hagyjátok el a munkában” és példája nyomán ma már versenyben dolgozik a tisztes egész tagság. De-rekegyháza Jarabek elvtársát, a községi párttitkárát, még az éjszaka is gyakran a cséplőgépek mellett találja, ahol fáradhatatlanul tanítja a cséplőmunkásokat, a népevelőket.

Ilyen a munkában és harcban megedződött tisztaműltű vezetőkérdék tizeit kell kikeresni most.

A tagság tehát

már most figyelje: ki hajlja jól végre feladatát és ki hajlja végre rosszul, hogy a vezetőségválasztó taggyűlésen hallathasson bírálati szavát. A pártbizottságoknak ebbe az irányba kell segítséget, támogatást nyújtaniok a párttagságnak.

Most nyílik alkalom arra, hogy végleg felszámoljuk a Párt és az állam összefonódását, ami jó egy-néhány községünkben még fennáll. Csengelén például a párttitkár a tanács tisztjé volt. Ez teljesen helytelen, de még sűrűbb az olyan eset, ami Mórhalmon tapasztalható, ahol a pártiszervezet elnöke a földművelőszövetkezet terményfelelőse. A falusi pártiszervezet ellenőrizi a tanács munkáját, a földművelőszövetkezet munkáját is, de bármily becsületes és jószándékú egy-egy elvtárs, a saját munkáját mégsem tudja eléggé ellenőrizni.

Sok falusi pártiszervezetünk vezetősége hiányos. Deszkén például alig lehet pártvezetőségi tagot találni. Az ilyen pártvezetőségek megerősítésére, a hiányok pótlására most nyílik alkalom; most nyílik alkalom arra, hogy a tömegszervezetekben példamutató, jó munkát végző, jó szervezőképességgel kiváló kérdések átkerüljenek a Párthoz; most nyílik arra alkalom, hogy a legjobb fiatalok közül válasszunk DIS-titkárt. Párt vezetőségi tagja legyen.

Dolgozó népünk

a begyűjtés, a cséplés nagy csatáját vívja. A falusi párttitkár elvtársnak már most, a cséplés meggyorsításával, a begyűjtés jó megszervezésével és irányításával kell készülniök a két hónap múlva elkövetkezendő beszámolójukra, amikor majd a tagság egészének színe előtt kell számot adniok arról, hogy méltók voltak a párttagság bizalmára.

A párttagság hajtsa végre a lenini intelmét: „A Párt köteles magának gondoskodni arról, hogy a tisztséget viselő tagjai végrehajtsák a szervezeti szabályzatot.” A vezetőségválasztás tehát nem egy lampány a többi tennivaló között, hanem az összes feladatok jobb végrehajtását követeli meg tőlünk már csak azért is, mert Szervezeti Szabályzatunk előírja: „...a párttag kötelessége, hogy élen járjon a termelésben, példát mutasson a munkafegyelemben, a szakmai képzettség emelésében, önködjék a népi demokratikus állam törvényei, rendje, fegyelme fölött.”

Az amerikai kormány azért akadályozza a keszoni tárgyalásokat, hogy fenntartsa a háborús feszültséget és megkönnyítse háborús előkészületeit

— ÁLLAPITJA MEG AZ ÚJ KÍNA KOMMENTÁRJA

Peking. (Új Kína.) Az amerikai kormány vezetőinek, Trumannak, Achesonnak, Wilsonnak és Marshallnak az elmúlt hetekben mondott beszédei — állapítja meg az Új-Kína kommentárja — nemcsak azt leplezik le, hogy az amerikai kormány nem ószinte a fegyverszüneti megbeszélések tekintetében. Marshall július 18-i beszédében akaratlannul rávilágított a tárgyalások halogatójának és akadályozásának hátterére, amikor azt jósolta, hogy valószínűleg hat hét vagy még több idő is eltelik, amíg a koreai fegyverszüneti megbeszélé-

sek eredményre vezetnek. Ezután olyan érveléssel, amelyet csak egy háborús uszító tarthat észszerűnek, felszólította a kongresszust, növelje a hadikiadásokat, mert ez „sokat segítene nekünk abban, hogy Keszonban olyan döntést érjünk el, amelyet mi akarunk.”

Koreai közlemény az amerikai imperialisták agresszív terveiről

Phenjan. (TASZS.) A Koreai Központi Távirati Iroda közleménye az amerikai imperialistáknak a keszoni tárgyalások során köve-

tett agresszív terveivel foglalkozik. Immár egy hónapja folynak a tárgyalások Keszonban — hangzik a közleményben —, de ennek ellenére egyetlenegy alapvető kérdést sem oldottak meg. Ennek oka abban rejlik, hogy az amerikai fél, miután nem kíván tárgyalásokat folytatni az egyenjogúság és a kölcsönös megértés alapján, igyekszik mindenáron elhúzni a tárgyalásokat és olyan követelésekkel áll elő, amelyeknek semmi közük a koreai kérdés békés rendezésére irányuló őszinte törekvésekhez.

get a megalakítandó kormány rendkívül népszerűtlen intézkedéseiről.

Deprez, a jobboldali szocialista párt vezérszónoka, kényszeredett-hangú elcsúsztatásban azt „gyekelt” bizonygatni, hogy a felhatalmazás megadása kormányalakításra még nem jelenti azt, hogy jóvá is hagyják a kormány programját.

Marius Patinaud elvtárs, a Komunisták Pártjában hangszó, hogy a jobboldali szocialista vezetők, amikor Plevén beiktatása mellett szavaznak, ennek kitöltésén felhatalmazást adnak reakciós politikájának megvalósítására.

A francia nemzetgyűlésbe becsempészett néparuló jobboldali pártok megadták Plevennek a kormányalakítási megbízást

(Párizs, (MTI.) Szerdán mutatta be programját Plevén kijelölt miniszterelnök a francia nemzetgyűlésnek.

Plevén beszédében „újabb áldozatokat” kért a francia néptől. A Francia Kommunista Párt nevében Francois Billoux elvtárs éles szavakkal megbélyegzte a jobboldali szocialisták felelősségét a mai helyzetben. Hangsúlyozta, hogy a kormány háborút előkészít politikájára egyre nagyobb nyomást okoz a dolgozók körében és ma a Francia Kommunista Párt jelenti a munkásszót és egész Franciaország reményességét egy olyan jövőben, amelyben megszű-

nik majd az emberek ember által való kiszákmányolása.

Billoux elvtárs beszéde után a kormánytöbbség többi pártjainak képviselői adták hozzájárulást Plevén kormányához, majd a gaulleista névben Placwsky bejelentette, hogy a gaulleisták tartózkodnak a szavazástól.

Mint az AFP jelenti, a francia nemzetgyűlés szerdán délután a leadott 493 szavazatból 391-el 102 ellenében megadta a kormányalakítási felhatalmazást René Plevennek.

A jobboldali szocialisták nem vesznek részt a kormányban, mert nem akarják vállalni a felelőssé-